

Ruimte waar het licht kan komen: vanuit verontwaardiging samen optrekken

De werkgroep “Verantwoorde buffer” zoekt sinds maart 2021 met elkaar naar mogelijkheden om de regels rond kwijtschelding van gemeentebelastingen te veranderen voor mensen in de Participatiewet. Een manier ook om samen in onze Janskerkgemeente in beweging te komen. Hebben we daarmee iets van de Heilige Geest gevonden?

MARIEKE MILDER

marieke.milder@hetnet.nl

Met medewerking van alle leden van de werkgroep

Het is maart 2021, Coronatijd.

Behalve de viering in de Janskerk is ook het koffiedrinken online. Ik kom terecht in een groepje mensen waarin we elkaar allemaal min of meer kennen.

Terloops vertelt iemand van het groepje over een probleem met de gemeentebelasting. Ze leeft van de bijstand en heeft met veel moeite een spaarpotje opgebouwd om in noodzakelijke onverwachte uitgaven te kunnen voorzien. Tot haar verbijstering betekent dit dat zij hierdoor niet meer in aanmerking komt voor kwijtschelding van gemeentelijke belastingen. In de Participatiewet is bepaald dat als mensen 1 euro meer op hun rekening hebben dan het leefgeld voor de komende maand ze de volledige 450 euro moeten betalen!

We vinden hier iets van, als gesprekspartners. We zijn met haar verontwaardigd over deze gang van zaken. Het is al een kunst om financieel het hoofd boven water te houden met een heel klein inkomen. Als je er dan bovendien voor zorgt dat je voldoende reserve hebt om een kapotte wasmachine te vervangen of niet vergoede ziektekosten te betalen dan wordt dat niet beloond. Je moet een deel van je moeizaam gespaarde euro's weer afdragen.

De vrouw heeft zich al neergelegd bij het verlies van haar geld maar zoekt wel naar manieren om deze gang van zaken aan te kaarten. Bij instanties, de politiek of waar hier ook maar beslissingen over worden genomen. Ze heeft zelf al van alles uitgezocht en ondernomen, maar dat geeft haar ook veel stress.

Wat zou jou helpen vraagt iemand.

Dat ik die kar niet alleen hoef te trekken, is haar antwoord.

Dan gaan we met je meedoen zeiden de mensen van het groepje. We zijn gemeenschap om met elkaar op te trekken, elkaar bij te staan. We laten jou hier niet alleen mee zitten.

Vervolgens pakt ieder op wat hem of haar ligt. Een paar mensen zijn al thuis in het web van instanties en organisaties. Iemand zit in een vergelijkbare situatie en geeft tips.

Artikel in Trouw

De diaconie herkent het als een kwestie waar we als gemeente mee aan de slag moeten en haakt aan. Vervolgens begint de puzzel: waar moet je zijn om dit aan te kaarten? Welke personen, instanties, groepen, politieke partijen hebben invloed op de besluitvorming hierover?

We vermoeden dat een link met een groep, beweging of partij ons sterker zou maken, maar dat wil niet zo lukken. Contact met de armoedecoalitie in Utrecht levert weinig concreets op.

Dus we gooien het over een andere boeg: een artikel in de krant. Ook dit wordt een groepsactiviteit: een concept wordt geschreven, diverse groepsleden leveren redactioneel commentaar en uiteindelijk wordt het door de voorzitter van onze werkgroep naar de krant gestuurd. Groot is onze vreugde als Trouw het wil plaatsen: op maandag 14 juni staat ons artikel als hoofdartikel op de opiniepagina.

Reacties landelijke politiek

De landelijke fractie van de ChristenUnie (CU) reageert per kerende post. Zij geeft aan in februari een motie te hebben ingediend met een verzoek tot verruiming van de vermogensnorm voor kwijschelding. Die motie is aangenomen, maar wordt door de regering niet uitgevoerd. Ons artikel blijkt voor de CU aanleiding opnieuw aandacht te vragen voor het onderwerp en het thema aan te kaarten voor het vragenuur.

Vol verwachting zit ik de dinsdag daarop voor de televisie, zender NPO politiek. Vragenuur. Helaas: 'onze' vraag blijkt overstemd te worden door andere vragen met meer urgente kwesties. Dus weer een mail naar de CU: hoe nu verder? De fractiemedewerker van de ChristenUnie reageert prompt: ze hebben antwoord van het kabinet. Dat reageert afhoudend. Het argument om dit voor bijstandsgerechtigden niet te doen is dat dan de prikkel om te gaan werken zou verminderen. Alleen voor gepensioneerden gaat de vermogensnorm een klein beetje omhoog.

Verdere besluitvorming is aan het nieuwe kabinet. Daarmee gaat het kabinet voorbij aan de wens van de Kamer.

De CU geeft aan het er niet bij te willen laten zitten. Zij zijn het met ons eens dat hier de kern van de zaak over het hoofd wordt gezien. Het gaat immers over basale mogelijkheden om schulden te voorkomen, juist essentieel omdat met een minimum inkomen het zeer problematisch is om weer uit de schulden te komen.

Na de zomer

Inmiddels is het zomer. We gaan met vakantie. De Kamer gaat met reces. De bewindslieden zijn druk met formatieperikelen.

Na de zomer komen we als groepje weer bij elkaar. Onze voorzitter heeft inmiddels weer gemaaild met de vraag aan de CU hoe het ermee staat. De CU meldt dat er opnieuw vragen gesteld zijn aan het kabinet maar dat antwoord wel even op zich kan laten wachten.

We bedenken met elkaar dat wedden op meerdere paarden wellicht een goede strategie zou kunnen zijn. Kunnen we de gemeente Utrecht niet bewegen bestuurlijk ongehoorzaam te zijn en alvast te beginnen met de verruiming van de kwijtscheldingsnorm? En wie zouden we daarvoor moeten aanspreken?

Moeten we niet opnieuw proberen de armoedecoalitie bij de problematiek te betrekken?

En: zou het niet mogelijk zijn koningin Máxima te interesseren voor de kwestie? Bij haar zien we geïnspireerd engagement met schuldhulpverlening, met het voorkomen van schulden en vooral ook met faciliteren van eigen financiële verantwoordelijkheid. Zij doet dit landelijk en mondiaal, en is in gesprek met vele instanties die hierbij betrokken zijn.

Daar zijn we nu. Zoekend naar nieuwe wegen om te bewandelen.

Niets en van alles bereikt

Feitelijk hebben we nog niets bereikt. Er is geen verruiming van de kwijtscheldingsnorm voor ons gemeentelid. En tegelijk is er van alles bereikt. Om te beginnen: degene uit ons groepje die het betreft vertelt ons steeds opnieuw hoe betekenisvol het voor haar is dat we hier gezamenlijk mee bezig zijn. Dat begint natuurlijk met haar vrijmoedigheid om haar verhaal te vertellen én met de aandacht die de andere gesprekspartners, toevallig bij elkaar in een online koffiemoment, hiervoor hadden. Er ontstaat verbondenheid, of beter: we geven de verbondenheid die we met elkaar voelen vorm en inhoud. Vanuit

de overtuiging dat als wij als gemeente Jezus na willen volgen, dit betekent dat we nu iets gaan doen.

Er is ook een soort van enthousiasme. Waar het voor de vrouw in haar eentje een energielek is geweest, komt er nu veel energie los.

Het doet me denken aan de uitspraken van Paulus in de eerste brief aan de Korintiërs: de verschillende delen die samen één lichaam vormen (1 Kor 12).

Alle onderdelen van het lichaam hebben hun eigen taak, ieder doet waar hij of zij aanleg voor heeft en samen worden we aangestuurd door één Geest.

Dat betekent niet dat het makkelijk is. Zeker na de lange zomerpauze is de verleiding groot het bijtje erbij neer te gooien. Maar de Geest werkt niet als wij op onze krent blijven zitten.

Voor mijzelf is belangrijk voor ogen te houden dat het voor mij, als gemeentelid met een vast inkomen en zonder geldzorgen, een keuze is om hier mee bezig te zijn. Maar dat het voor degenen die het betreft bittere noodzaak is. En gelukkig gaat het weer stromen als we elkaar ontmoeten, ontstaan er nieuwe en creatieve ideeën.

We vinden iets van het verhaal van iemand van onze gemeente. We vinden elkaar of misschien vindt de Geest ons en zet ons in beweging.

Wie weet wat we nog gaan vinden. Samen.

Zin om aan te haken? We kunnen nog wel wat extra denk- en menskracht gebruiken. Stuur een mailtje naar onze voorzitter: titus.s@hetnet.nl.